

[Justitsministeren.]

stedt et blodtypelegitimationskort, og at hver enkelt, som er i besiddelse af såvel førerbevis som blodtypekort, opbevarer disse to dokumenter sammen og bærer dem på sig. Sundhedsstyrelsen, som justitsministeriet har været i forbindelse med i anledning af det her rejste spørgsmål, har tilsluttet sig det anførte synspunkt, og jeg er også for mit vedkommende enig i den betragtning, sundhedsstyrelsen har lagt til grund.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Camre* til finansministeren:

„Med hvilke midler mener ministeren at den samlede opsparing i Danmark bør forøges?“

Skriftlig begrundelse:

Regeringen har ofte peget på, at en langsigtet forbedring af dansk økonomi forudsætter blandt andet øget opsparing. Der har imidlertid ikke hidtil været gjort forsøg på fra regeringens side at gennemføre en strukturændring, som kan sikre større opsparing. Forslag fra socialdemokratiet og fra fagbevægelsen, senest Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbunds forslag om øget opsparing gennem udbyttedeling, er blevet afvist fra regeringside. Det må anses for klart, at „folkeaktier“ er et ganske virkningsløst middel til at øge opsparingen, eftersom adgangen til køb af sådanne aktier har eksisteret meget længe, uden at den er blevet udnyttet i særligt omfang — utvivlsomt fordi den ikke giver aktieindehaveren nogen reel indflydelse og kun et udbytte, som er yderst ringe i forhold til risikoen.

Den seneste tids debat om opsparingsbehovet og formuekoncentrationen lader formode, at finansministeren mener, at de store investeringer, som den økonomiske udvikling nu og i fremtiden nødvendiggør, først og fremmest må muliggøres ved en stigende formueophobning hos den lille befolkningsgruppe, som ejer de større danske erhvervsvirksomheder.

Det må imidlertid være åbenbart, at den kapital, som de større erhvervsvirksomheder oparbejder, ikke alene er skabt ved aktionærernes indsats, men i højeste grad også ved de ansattes arbejde, og en forøgelse af

opsparingen bør derfor retfærdigvis kombineres med, at de ansatte får andel i opsparingen og dermed medejendomsret til investeringerne. Således burde en væsentlig del af værditilvæksten ved virksomhedernes vækst indgå i en af alle borgere ejet fond. Ligeledes er der behov for at sikre, at den voksende velstand opspares i stedet for i samme omfang som i dag at blive udbetalt til aktionærerne som udbytte.

Det ville være naturligt, at samfundet gav vigtige og effektive erhvervsvirksomheder en kapitaltilførsel ved at tillade sådanne virksomheder at betale deres skat i form af aktier i virksomheden. En sådan opsparing ville blive betalt indirekte af alle skatteydere og burde følgelig være ejet af disse.

En øget opsparing og investering i disse former er naturligvis fuldt ud mulig samtidig med en fortsat produktionsmæssig og merkantil effektivisering og forbedring af erhvervsvirksomhederne i et samarbejde mellem de ansatte og de nuværende ledere.

Det vil være af betydelig interesse at vide, om finansministeren ad sådanne veje — eller med andre midler — vil medvirke til den forøgelse af opsparingen, som er nødvendig for landets økonomiske liv.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Camre: Regeringen har ofte peget på, at en langsigtet forbedring af den danske økonomi bl. a. forudsætter en stærkt øget opsparing. Men den seneste tids debat om opsparingsbehovet og også om formuekoncentrationen må gøre, at man formoder, at finansministeren måske primært mener, at de store investeringer, som den økonomiske udvikling nu og i fremtiden nødvendiggør, først og fremmest må muliggøres ved, at der sker en stigende formueophobning hos det mindretal, som ejer de store virksomheder. Regeringsmedlemmers afvisning af de tanker om udbyttedeling, som Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund blandt andre har fremsat, giver grund til en sådan formodning.

Det må imidlertid være åbenbart, at den kapital, som de store erhvervsvirksomheder oparbejder, i meget væsentlig grad er skabt